

DENIA DE VINERI SEARA

din

Săptămâna Patimilor

cu

PROHODUL DOMNULUI

Tipărită cu binecuvântarea

Înaltpreasfințitului Andrei

*Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și
Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului*

ediția a v-a

Cluj-Napoca, 2016

CUPRINS

5

Introducere

7

Denia de Vineri seara

10

Prohodul Domnului

10

Starea I (*glasul 5*)

21

Starea a II-a (*glasul 5*)

30

Starea a III-a (*glasul 3*)

35

Binecuvântările Învierii

36

Doxologia mare

42

Profetia

43

Apostolul

43

Evanghelia

DENIA DE VINERI VEARA

sau

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII DOMNULUI DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

În Sfânta și Marea Vineri a Patimilor, toacă paracliserul, după toată rânduiala, către ceasul șapte seara. După ce se adună credincioșii în biserică, se începe Utrenia.

Preotul dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Carele pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătaților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinarea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de Cel-Rău.

Și după ecfonis: Doamne miluiește (de 12 ori).

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

Apoi psalmii 19 și 20 de la începutul Utreniei.

După terminarea lor, preotul zice ecțenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Iar după ecfonis zice cu glas mare:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După care se citesc cei șase psalmi ai Utreniei.

Preotul zice apoi ecțenia mare și după ecfonis, strana cântă:

Dumnezeu este Domnul și S'a arătat nouă: bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de 3 ori).

Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat Trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu mireseme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

Slavă...

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pe cei morți din cele dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...

Mironosițelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a grăit: Miresmele morților se cuvin, iar Hristos putrejunii S'a arătat străin.

După această preoții și credincioșii aprind lumânări și se rânduiesc în jurul mesei din mijlocul bisericii, pe care se găsește Sfântul Epitaf. Preoții ies din Sfântul Altar prin ușile împărătești, făcând începutul Prohodului Domnului, cântând lin și cu mare cuviință: În mormânt, Viață... Cel dintâi dintre preoții slujitori cădește Sfântul Epitaf în chipul crucii, altarul, stranele și pe credincioși.*

* Partiturile muzicale ale celor trei stări se găsesc la pp. 45-47.

PROHODUL DOMNULUI

STAREA I (glasul 5)

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s'au spăimântat oștirile îngerești,
Plecăciunea Ta cea multă, preamărind.
2. *Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt?
Și împărăția morții Tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi?*
3. Te mărim pe Tine,
Iisuse Doamne,
Și'ngroparea Îți cinstim și patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai izbăvit.
4. *Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.*
5. I-i-su-se al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o Hristoase-al meu?
Vrei să dezrobești neamul omenesc.
6. *Stăpânul a toate
Mort Se vede acum
Și deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie'n groapă nouă ca un om.*